

1885-06-16

AFSENDER

Sophus Stein

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Refsnæs (Danmark)

Modtagersted:

Vordingborg (Danmark)

Omtalte personer:

Johanne Kiørboe

William Kiørboe

Søren Gustav Adolph Ottesen

Frk. Unmack

Tekla Sofie Nikoline (Unmack) Ottesen

Ane Kirstine Willumsen

Hans Willumsen

Omtalte steder:

Ulstrup, Danmark

Samsø, Danmark

Rådhuspladsen 3, 1550 København,

Danmark

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/III/3 - So-Sø

DOKUMENTINDHOLD

Sophus Stein er på Refsnæs, hvor han bor på det samme værelse, som han og Willumsen gjorde forrige år. Han har besøgt præstefamilien ved Ulstrup, hvor Willumsens guddatter har ligget syg. Stein fik desuden opstøvet, at Frk. Unmack er hos sin søster og svoger på Samsø.

TRANSSKRIFTION

Refsnæs d. 16 Juni.

Kære V.. W..... –

Tak for Dit Brev, som laa og ventede mig, da jeg kom i Onsdags. Det overraskede mig naturligvis en Del at høre at Du var rejst derned ad, da jeg ventede, Du kom til Jyderupegnen. Her har jeg det overmaade godt og er tilfreds med Opholdet hos Mads Pedersen's.¹

Jeg har vort gamle Værelse og sover i den Seng, Du laa i. Hør, kjære Ven, Du maa da have ligget i den saa krum som en Medisterpølse paa et Fad for at faa Plads, for den er da altfor kort for mig. Folkene ere lige

saa flinke og tjenstvillige som ifjor; den lille Pige – Kirsten – er hverken bleven kjønnere eller artigere end hun var ifjor. Jeg holder egentlig mere af Drengen – Johan – ; han har for Resten i denne Tid en underholdende Kighoste og det lyder jo meget kjønt. Den yngste Ætling – "Pe"Pe"sen", ogsaa kaldt "Pæder" og som Du nok husker som en grim, bleg lille Unge, – er noget mindre grim og mindre bleg denne Gang. Han ligner Johan meget; Dividér Johan med 2, saa har Du "Pæder". Tilbage staar nu kun at blive gjø'et ad af hin store hvide Puddel med et Hoved som en Sneugle og en Hale som en optrevlet Tovende, saa ere vi

færdige til at forlade Hvedebjerg og begive os til Ulstrup Præstegaard. Jeg var i Søndags i Kirke og hilste bagefter paa Præstens, der bad mig følge med hjem, hvilket jeg saa ogsaa gjorde. Der stod alt meget godt til, den lille Guddatter² – som jeg naturligvis skulde ind og beundre – har været syg – meget syg endogsaa – men er nu i Bedring. Det var mig naturligvis ikke vanskeligt at finde Anledning til at spørge om Frk. T. U.

Fruen selv bragte Samtalen derhen ad ved at omtale vor Illumination ifjor og nævne de enkelte Deltagende bl.a. "min Svigerinde og Frk. Unmack^[m]". Naa derfra og saa til med en uendelig ligegyldig – endogsaa

"revnende ligegyldig" – Stemme at spørge, hvorledes Frk. U. havde det og hvor hun opholdt sig, se der var jo ikke Vejen saa lang.

"Ja, hun har saamænd lige været her et Besøg og rejste først for et Par Dage siden; nu er hun paa Samsø; hun lever hos sin Søster og Svoger"³ fortalte Fruen.

Se det er jo kjedeligt nok at hun allerede har været her; men maaske hun senere hen i Sommer kommer igjen. Jeg skal nok lade Dig alt af Interesse vide. Ja jeg skriver ligefrem og uden særlig Forsigtighed om disse Ting, da jeg antager for givet, at Du bor alene, og at Dine Forældre ere i Kjøbenhavn.

Og nu lev vel, venlig Hilsen
fra Din Ven

Sophus Stein.

Denne er den værste Pen, jeg nogensinde har gjort Bekjendtskab med.

¹ Uidentificeret

² Johanne Kiørboe

³ Tekla Sofie Nikoline (Unmack) Ottesen og Søren Gustav Adolph Ottesen.

Refus 2. 16 juni.

Kjære V. W.

Tak for dit Brev, som laa
og ventede paa mig, da jeg kom
i Onsdags. Det overraskede mig
naturligvis endel at høre at
du var rejst derved ad, da
jeg ventede, du kom til Pyde.
mønstren. Her har jeg det
overmaade godt og er tilfreds
med opholdet hos Mads Pedersen's.
Jeg har vort gamle Værelse og
sover i den Seng, du laa i. Glø,
Kjære Ven, du maa da have
lyst i den saa krüm som en
medisterpöle paa et Fat for at
faa Plads, for den er da allfor
kort for mig. Falkene ere lige

saa flinke og kendvillige som
 ifjor; den lille Pige - Kirsten -
 er hverken bleven kjønnere eller
 artigere end hun var ifjor. Jeg
 holder egentlig mere af Anne -
 Johan -; han har for Resten ogsaa
 i denne Tid en underholdende
 Kighoste og det lyder jo meget
 kjönt. Den yngste Otling -
~~Peder~~ "Pé' Péen", ogsaa kaldet
 "Peder" og som du nok husker
 som en grim, blev lille Angel,
 - er meget mindre grim og
 mindre blev denne Gang. Han
 ligner Johan meget; divider
 Johan med 2, saa har du
 "Peder". Tilbage staar nu kun
 at blive gjøet ad af hin store
 hvide Puddel med et Hoved som
 en Sneugle og en Hale som en
 optreuet Tovende, saa ere vi

færdige til at forlade Hvedehjery
 og begive sig til Uettrup Præste-
 gaard. Jeg var i Søndags i
 Kirke og hilste hasefter paa
 Præstens, der bad mig følge
 med hjem, hvilket jeg saa
 ogsaa gjorde. der stod alt
 meget godt til, den lille
 Gudsaldre - som jeg naturligvis
 skulde ind og beundre - har
 været syg - meget syg endogsaa
 - men er nu i Bedring. det
 var mig naturligvis ikke van-
 skeligt at finde Anledning til
 at spørge om Frk. T. U.
 Frøen selv bragte Samtalen der-
 hen ad ved at omtale vor
 Illumination ifjor og nævne
 de enkelte Deltagende bl.a.:
 "Min Svigerinde og Frk. Munsmach.
 Haa derfra og saa til med en
 uendelig Ligesgyldig - endogsaa

reventende ligegyldig" — I skønnede
 at spørge, hvorledes Frk. U. havde
 det og hvor hun opholdt sig, og
 der var jo ikke Vejen saa lang.
 "Ja, hun har saameget ligesom
 her et Besøg og rejste først for et
 Par dage siden; nu er hun
 paa Samso; hun lever hos sin
 Søster og Svoger" fortalte Fruen.
 "Det er jo kjedeligt nok at hun
 allerede har været her; men
 maaske hun senere hen i
 Sommer kommer igjen. Jeg
 skal nok lade dig alt af Interesse
 vide. Ja jeg skriver ligesom
 og uden særlig Forsigtighed om
 disse Ting, da jeg antager for
 givet, at du har alene, og at dine
 Forældre ere i Kjöbenhavn.
 Og nu alles vel, venligst tillykke
 fra din Ven Sophus Stein.
 Denne er den værste Pen, jeg nogensinde har
 gjort. Bejledt med

